

LÄNSSTYRELSEN
ÖSTERGÖTLAND

Hulebo 2008.

Foto: © Kurt Adolfsson

Beverandeplan för Natura 2000-området Hulebo SE0230178

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Syftet är att hejda utrotningen av djur och växter samt att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Utpekandet av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att bevara de utpekade värdena i områdena långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar i vårt land regelbundet cirka 60 av de fåglar som listas i bilaga 1 i fågeldirektivet.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta görs i särskilda bevarandeplaner, men beskrivningen kan också ingå i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen finns en beskrivning av området med bevarandesyfte och bevarandemål för de naturtyper och arter som ska bevaras, och det ska framgå hur skyddet kan bidra till en gynnsam bevarandestatus för naturtyperna och arterna. Även hot mot Natura 2000-området och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Bevarandeplanen underlättar förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken genom att den ger viktig information om området till bland annat markägare, myndigheter, exploatörer och naturvårdsförvaltare.

Bevarandeplanen utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Det gäller även för de bevarandeåtgärder och den naturvårdsskötsel som kan krävas för att bevara värdena, i den mån markägare eller andra brukare inte har möjligheten eller skyldigheten via andra lagar eller avtal att göra detta (till exempel miljöersättningar). Bevarandeplanen revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras - den är ett "levande dokument". Det gör det möjligt för alla att bidra med ny kunskap och synpunkter genom att kontakta Länsstyrelsen.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Framtida naturvårdsarbete kan komma att leda till ytterligare ny kunskap som i sin tur kan leda till behov av justeringar av Natura 2000-områdets gränser, naturtyper eller arter. Vid förvaltning och tillståndsprövning är det viktigt att utgå från de befintliga värdena, inte bara de regeringsgodkända, varför det är av vikt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit bli regeringsgodkända ännu.

Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av till exempel skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Reglerna enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller i Natura 2000-områden.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön eller utpekade arter i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön eller utpekade arter i området. Det är påverkan på de naturmiljöer och/eller arter som skyddas i området som är grunden för prövningen oavsett var källan till störningen ligger geografiskt. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29 §§). Tillståndskravet aktualiseras när en verksamhet eller åtgärd kan påverka miljön i ett Natura 2000-område på ett betydande sätt, det vill säga när det finns risk för skada.

Länsstyrelsen Östergötland

Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i Natura 2000-området behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls dock samråd med Skogsstyrelsen istället. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben (lansstyrelsen.se/ostergotland) eller kontakta en handläggare (växel: 010-223 50 00).

För verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för naturvårdsskötsel och naturvårdsförvaltning av ett Natura 2000-område, i syfte att långsiktigt bevara de naturtyper och/eller arter som skyddas, krävs inte tillstånd.

Innehåll

Området Hulebo	5
9020 – Nordlig ädellövskog	10
Dokumentation	11
Kartor	12
Bilaga 1: Rödlistade arter	18

LÄNSSTYRELSEN
ÖSTERGÖTLAND

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0230178 Hulebo

Kommun: Kinda

Områdets totala areal: 31,9 hektar

Markägarförhållande: Privat

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-12-19

Regeringsbeslut, historik:

Regeringen föreslår att området är av gemenskapsintresse (pSCI): 1998-01

Fastställts som ett område av gemenskapsintresse (SCI): 2005-01

Regeringen förklarar området som ett särskilt bevarandeområde (SAC): 2011-03

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

9020 – *Nordlig ädellövskog

*) = Prioriterad art eller naturtyp i EU:s Natura 2000-bevarandearbete

Området

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper och arter som förekommer i området.

Prioriterade bevarandevärden:

Syftet med Natura 2000-området Hulebo är att bevara och vidareutveckla naturvärden knutna till den utpekade naturtypen nordlig ädellövskog (9020).

Motivering:

Naturtypen nordlig ädellövskog (9020) har i Hulebo höga naturvärden knutna till den långa skogliga kontinuiteten och den substratrika miljön. Den stora andelen död ved, blockigheten, åldern på skogen och trädartsvariationen gör att diversiteten av bland annat lavar, svampar, mossor och vedlevande insekter är hög.

Prioriterade åtgärder:

De prioriterade åtgärderna för Hulebo Natura 2000-område är att vid behov genomföra frihuggning av vidkroniga ädellövträd samt röjning av inträngande gran.

Beskrivning av området

Hulebo Natura 2000-område är 31,9 hektar stort och omfattar ett slingrande brantområde som i huvudsak utbreder sig i nordväst-sydöstlig riktning. Området ligger strax väster om gården Hulebo, cirka 20 km sydost om Rimforsa i Kinda kommun. Området utgörs av lövskogsrika branter ned mot sjön Nedre Emmaren. Branterna vätter åt väst, sydväst, syd och sydost. De lägsta nivåerna vid sjön Nedre Emmaren ligger 104 meter över havet och den övre delen av branten ligger 160-180 meter över havet – en höjdskillnad på omkring 70 meter. Nedanför branten finns flackare skogspartier. I söder gränsar området till sjön samt åker och partier med yngre skog. I norr och öster gränsar det till hyggen och yngre skog.

I bilaga 1 listas de rödlistade arter som har noterats i Hulebo.

Vegetation

Natura 2000-området utgörs i sin helhet av skogsmark. Cirka 22 hektar räknas som produktiv skogsmark. Området domineras av äldre lövskog huvudsakligen i brantmiljö.

I branterna växer senvuxen grov ek och tall samt även grov lind, asp, lönn, björk och gran. I framför allt östra delen av området finns rikligt av den ovanliga arten bergek. Det finns gott om död ved i form av torrträd, torrakor, högstubbar och lågor av många trädslag. Trädslagen varierar och många träd är ihåliga och mulmrika¹. Trädslagsfördelningen är tall 17 %, gran 12 %, löv 71 %. På cirka 15 hektar av den produktiva marken är bestånden äldre än 100 år.

I den övre delen av branterna växer senvuxen grov tall och här finns många tallågor och torrakor. Ovanför sydvästbranten har ett talldominerat område genomhuggits i sen tid. Här finns solexponerad död tallved. Här finns också hållmarkspartier klädda med grå och gulvit renlav samt fönsterlav. Även pigglav och bägarlavar

¹ Mulm: Löst material bestående av rötat trä, rester från döda djur och annat organiskt material som ansamlas i hålträd.

Länsstyrelsen Östergötland

förekommer. Nedanför branterna dominerar lövskogen. I västra delen av området (nedanför branten) finns tidigare hamlade askar. I nordvästra delen nedanför branten finns en eklund. I området finns även en del yngre bestånd av löv och gran.

Kärlväxter

Kärlväxtfloran är mycket rik. Liljekonvalj och blåsippra förekommer i stor mängd och ställvis finns stora bestånd av lundslok. I området finns även ärtvicker (*Vicia pisiformis*, rödlistekategori EN) som har en nationellt sett begränsad utbredning. Trakterna runt Hulebo och Björkfors är en av de viktigaste geografiska platserna för arten. Bland övriga arter kan nämnas bergjohannesört (*Hypericum montanum*, NT), tandrot, underviol, korskovall (*Melampyrum cristatum*, NT), gullviva, myskmadra, vårärt, vippärt, ormbär och trolldruva.

Lavar

På de senvuxna ekarna växer en synnerligen värdefull lavflora. På minst 50 träd växer den kontinuitets- och fuktighetskrävande lunglaven (*Lobaria pulmonaria*, NT). I områdets nordöstra del, precis vid gränsen till oskyddad mark, har även fertil lunglav med fruktkroppar noterats. Arten signalerar höga naturvärden. Lunglav är en bra indikator på ekosystem med lång skoglig kontinuitet samt hög och jämn luftfuktighet. På de hamlade askarna finns en värdefull lavflora med bland annat gulvit blekspik (*Sclerophora pallida*, VU). Övriga signalarter och rödlistade arter som påträffats är grå vårtlav, rostfläck, skriftlav, guldpuddrad spiklav (karaktärsart för grova ekar), skuggorangelav (*Caloplaca lucifuga*, NT), gul dropplav (*Cliostomum corrugatum*, NT), gammelgranslav, traslav, grynig filtlav (*Peltigera collina*, NT), blomskägglav och grå skärelav. Den grå skärelaven finns i sydöstra Sverige och trivs på grova ekar i halvöppet till öppet läge.

Mossor

Signalarter som fällmossa, krushättemossa, guldlockmossa och sten/trädporella har påträffats. Porellorna har högt signalvärde för skogsmiljöer med höga naturvärden. De växer på klippor/stenar respektive träd i fuktiga miljöer, främst slutna ädellövskogar och bergbranter. Guldlockmossan vill ha mer solexponerade växtplatser på till exempel basen av grova ekar. Den är inte så krävande i Götaland. Fällmossan växer på klippblock och bergväggar av silikatsten i lövträdslundar. Den växer även på ek och är en pålitlig signalart. På artens lokaler finns vanligen ett flertal rödlistade mossor och lavar. Arten indikerar lång skoglig kontinuitet.

Svampar

På en granlåga i området växer signalarten ullticka (*Phellinus ferrugineofuscus*, NT). Arten är knuten till gran i orörda eller måttligt påverkade barrnaturskogar. Viss kontinuitet av grov död ved krävs. Det är en art med nordlig utbredning i Sverige. I Götaland är den sällsynt.

Lägre fauna

Den rika förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier och den stora variationen av småhabitat och substrat i området torde göra att den lägre faunan (rygggradslösa djur) är artrik och med stor sannolikhet finns här många rödlistade arter. Spillning av den sällsynta arten läderbagge har påträffats i en ihålig, mycket grov ek men inga levande exemplar har noterats.

Däggdjur och fåglar

Däggdjursfaunan är den för trakten normala med bland annat grävling, ekorre, mård, älg och rådjur. Området är attraktivt för flera hackspettarter, till exempel spillkråka (*Dryocopus martius*, NT), gröngöling (*Picus viridis*, NT) och mindre hackspett (*Dendrocopos minor*, NT). Många träd har bohål, framför allt aspar i området. Övriga fågelarter som noterats är sparvuggla, nötkråka (*Nucifraga caryocatactes*, NT) och stenkärr.

Vad kan påverka området negativt

Nedan listas de generella påverkansfaktorerna för Natura 2000-området:

- Exploatering i eller i anslutning till området.
- Avverkning, röjning, gallring samt uttag av vindfällan och annan ved utgör hot genom att lämpliga strukturer förstörs eller tas bort. Även åtgärder i intilliggande områden kan vara skadliga genom att de påverkar lokalklimatet i beståndet av intresse. Undantag kan finnas där åtgärden syftar till att utveckla något annat naturvärde.
- Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket, exempelvis gödsling, markberedning, plantering och användandet av främmande trädslag.
- Tillförsel av kalk eller aska. Kan ge skador på vegetationen, främst områdets mossor och lavar.
- Körning av tyngre fordon, till exempel virkesutkörning från intilliggande skog, kan skada naturtypen, viktiga markförhållanden, samt leda till förändrad hydrologi. Detta kan i sin tur påverka de botaniska värdena negativt, främst störningskänsliga rödlistade arter.
- Dikning och större markskador inom eller i anslutning till området. Förutom den mekaniska skadan kan hydrologin påverkas och naturmiljön förändras.
- Fragmentering. I den mindre skalan kan exempelvis skogsbilvägar leda till fragmentering av vissa organismers populationer, medan andra organismer påverkas negativt när skogsbestånden blir alltför isolerade i landskapet.
- Inväxande gran kan vara ett hot mot naturvärdena.
- Nedfall av kemiska ämnen. Vissa kemiska ämnen har förmågan att direkt skada organismer, men kan också påverka hela naturmiljön. Så har till exempel vissa kväveföreningar den effekten att de är skadliga för svampar och lavar, samtidigt som de kan vara gödande och ge förändringar i vegetationen. Andra skadliga ämnen är svavel- och metallföreningar.
- Brist på naturlig dynamik. Arter förekommer ofta bara i några få stadier i skogens utveckling. Om de dynamiska krafterna inte får verka kan det i landskapet uppstå brist på något av dessa stadier, med följd att de ingående arternas habitat försvinner.
- Främmande (invasiva) arter som har potential att skada eller konkurrera ut den lokalt naturliga florin och faunan.
- Höga älgstammar och annat vilt kan motverka återväxt av lövträd.

Områdets bevarandeåtgärder

I tabell 1 presenteras en översikt över bevarandeåtgärderna för Natura 2000-området Hulebo.

Tabell 1: En generell sammanställning av bevarandeåtgärder omnämnda i den aktuella bevarandeplanen.

Bevarandeåtgärd	När	Var	Prioritet
Frihuggning av vidkroniga ädellövträd	Vid behov	Hela Natura 2000-området	1
Röjning av inväxande gran	Vid behov	Hela Natura 2000-området	1
Plockhuggning av yngre träd (ej ersättningsträd)	Vid behov	Nordlig ädellövskog (9020)	2

Reglering av skydd och skötsel:

Skydd och skötsel är framför allt reglerat i naturreservatets skötselplan och beslut (Hulebo naturreservat, 2006). Hela området är skyddat genom att det ligger inom Hulebo naturreservat. Skogsbruksåtgärder, som avverkning och röjning, är förbjudna med undantag för det som anges i skötselplanen. Skötselplanen anger generellt åtgärder som gynnar eller bibehåller naturvärdena som Natura 2000-området syftar till att bevara.

Länsstyrelsen Östergötland

Eftersom skogsbruksåtgärder är förbjudna enligt reservatsbeslutet så bör det inte bli aktuellt med samråd med Länsstyrelsen angående skogsbruksåtgärder inom Natura 2000-området. Eventuellt kan andra åtgärder, som anläggning för friluftsliv eller åtgärder vid anläggning kräva samråd om åtgärderna riskerar att skada utpekade naturvärden i Natura 2000. Avverkning av träd som ligger utanför Natura 2000-området men som kan ha höga naturvärden kräver samråd med Länsstyrelsen.

För åtgärder (som påverkar naturmiljön inom området) utanför Hulebo eller i direkt anslutning till Hulebo, gäller inte naturreservatsföreskrifterna. Då träder Natura 2000-lagstiftningen in. Verksamheter som påverkar naturmiljön inom Natura 2000-områden kräver samråd med Länsstyrelsen enligt 12 kap. 6 § MB. Vid samråd som rör skogsbruksåtgärder i skog kontaktas Skogsstyrelsen.

Strandskyddets syfte är att bevara allmänhetens tillgänglighet samt växt- och djurlivet vid stränderna. Strandskyddet gäller vid hav, sjöar och vattendrag enligt 7 kap. 13 § i MB. Det generella strandskyddet omfattar land och vattenområden 100 meter från strandlinjen vid normalt vattenstånd. Det är inte tillåtet att göra något som försämrar livsvillkoren för växter och djur eller begränsar allmänhetens tillträde till det strandskyddade området.

Markavvattning är åtgärder som utförs för att avvattna mark, för att sänka eller tappa ur ett vattenområde eller för att skydda mot vatten om åtgärderna syftar till att varaktigt öka en fastighets lämplighet för något visst ändamål. Markavvattning kräver alltid tillstånd (11 kap. 13 § MB). I Östergötland är det dessutom förbjudet att avvattna mark vilket medför att man även behöver söka en dispens från det generella markavvattningsförbudet. Ansökan om dispens och tillstånd till markavvattning provas i normalfallet av Länsstyrelsen.

Skötselplanen för reservatet (fastställd 2006) anger generellt åtgärder som stämmer väl överens med bevarandemålen. En översyn av skötselplanen bör ske senast 2030 och i samband med detta kan skötselplan och bevarandeplan med fördel slås samman, så att skötselplanen även innehåller de obligatoriska delarna för en bevarandeplan. Länsstyrelsen gör bedömningen att ingen ytterligare reglering av skydd och skötsel behövs för att uppnå bevarandemålen för området.

Bevarandeåtgärder:

För mer ingående och specifika bevarandeåtgärder se skötselplanen för Hulebo naturreservat. Nedan finns de övergripande åtgärderna som behövs i området.

För att bevara de höga naturvärdena knutna till den nordliga ädellövskogen (9020) men även övriga delar inom Natura 2000-området behöver de vidkroniga ädellövträden vid behov frihuggas. Detta är en viktig bevarandeåtgärd för att inte uppväxande vegetation ska konkurrera med de gamla ädellövträden om solljus och plats. Det är också angeläget att gran hålls undan så att ädellövträden fortsätter att vara de dominerande trädslagen i Natura 2000-området.

Död ved, blommande buskar och gamla hasselbuketter är viktiga att spara för att bibehålla de variationsrika strukturerna i området och på så vis gynna mängder av organismer, bland annat lavar, svampar, fåglar och vedlevande insekter.

De hamlade askarna bör även fortsättningsvis hamlas med jämna mellanrum för att gynna träden själva, men även barklevande organismer beroende av solbelysta och gamla träd.

Bevarandestatus och bevarandetillstånd

Bevarandestatus beskriver läget för naturtyperna i landet som helhet, medan *bevarandetillståndet* beskriver aktuellt läge inom Natura 2000-området. Dessa beskrivs närmare under naturtypen längre fram i planen. I tabell 2 redovisas en sammanställning av bevarandetillståndet inom området.

Tabell 2: Naturtypsareal och förekomst av Natura 2000-arter (ej fåglar) inom Natura 2000-området. **Blå färg** innebär en förändring av art- eller arealförekomst jämfört med regeringsgodkända uppgifter angivna inom parentes. Länsstyrelsen kommer att föreslå förändringarna vid lämpligt tillfälle. *) = Prioriterad art eller naturtyp i EU:s Natura 2000-bevarandearbete. Prioriteringen kan skilja sig från prioriteringen i det specifika området.

Naturtyp/art	Hektar/Förekomst	Bevarandetillstånd	Sida
9020 – *Nordlig ädellövskog	21,3 (21,0)	Gynnsamt	10
Total areal	31,9		

Uppföljning

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket samt Havs- och vattenmyndigheten. Mätbara mål, så kallade målkriterier, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målkriterier följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000-naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

9020 – Nordlig ädellövskog

Nuvarande arealen 21,3 ha är inte fastställd i regeringsbeslut

Arealen 21,0 ha är fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Nordlig ädellövskog karakteriseras av kontinuitet av lövträd (främst ädellövträd) av en varierande ålder, inklusive gamla träd. Naturtypen har en krontäckning på 50-100 %, där ädellövträd utgör normalt minst 50 % av grundytan. Viktiga komponenter i trädskiktet är ek, alm, ask, lind och lönn. Ingen av dessa utgör mer än 50 % av grundytan. Skogen ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli, naturskog eller likna naturskog med avseende på egenskaper och strukturer. Den ska ha påverkats av till exempel plockhuggning, bete eller naturlig störning. Det ska finnas gamla träd, död ved, i form av grenar, torrträd, hålträd, lågor m.m. av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier, och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. Förekomst av död ved, gamla och grova träd är viktigt för vissa lavar, mossor och svampar, samt för insekter och landmollusker. Artsammansättningen varierar med skogens slutenhet. Naturvärdena i skogar som varit ohävdade under en längre tid utvecklas till stora delar genom naturlig dynamik vilket omfattar mindre naturliga störningar.

Bevarandemål

Arealen av nordlig ädellövskog (9020) ska vara minst 21,3 hektar i Hulebo. Lövträd ska prägla skogen i hela området. Ek ska vara det dominerande trädslaget. Småskaliga naturliga processer, som till exempel trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av främst ek men gärna även andra ädellövträd. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas följande strukturer/substrat i påtagligt antal: stående döda eller döende träd; död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar; gamla träd med grov bark, skador, håligheter eller mulm. Gran, buskar och sly/ungträd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiska gamla och värdefulla träden i området. Det ska finnas typiska/karakteristiska arter inom insekter, lavar och mossor. Igenväxningsvegetation, av framför allt gran, ska inte förekomma.

Bevarandestatus och bevarandetillstånd

Sverige har till skillnad mot övriga Europa en väl bevarad ädellövskog med stor artrikedom, vilket gör att vi har ett stort ansvar att ta vara på denna typ av skog. Ädellövskogen är ofta knuten till gamla kulturbygder och dess utseende har stor betydelse för landskapsbilden. Många människor uppskattar ädellövskogen som en plats för friluftsliv.

Naturtypen (9020) förekommer i hela den kontinentala och södra delen av den boreala regionen i Sverige. Andelen ädellövträd i skogsmark har ökat något under senaste decenniet men trots detta är de befintliga arealerna av naturtypen nordlig ädellövskog relativt små och avverkning av värdefulla ädellövskogsmiljöer fortsätter. Det är mycket positivt att hänsynstagandet till naturvärdena vid skogsavverkning ökat och att arealen skyddad skog fortsätter att öka. För naturtypen nordlig ädellövskog (9020) är förekomsten i boreal region (både inom och utanför Natura 2000-områden) 7 800 hektar i Sverige. För att en gynnsam bevarandestatus ska nås i samma område behövs uppskattningsvis 10 000 hektar nordlig ädellövskog. Bevarandestatusen för naturtypen bedöms idag vara dålig i Sverige.

I Hulebo har inget betydande skogsbruk i naturtypen förekommit, främst för att området till stor del består av branter. Detta medför att skogen befinner sig i ett sent successionsstadium. I skötselområde 1 (se karta över skötselområdena längre fram i bevarandeplanen), där den naturtypsklassade ädellövskogen finns idag, har rójning och gallring skett för att gynna ädellövträden och avveckla gran. I skötselområde 2, som även det har flera ädellövträd även om det idag inte är naturtypsklassat, har flera restaureringar i form av rójningar och avverkningar

genomförts för att gynna lövträden, främst ädellövträd av ek, lind och ask. Hela Natura 2000-området har höga naturvärden kopplade till ädellövträden och troligtvis kan naturtypen nordlig ädellövskog (9020) utökas inom Natura 2000-området om naturvärdena tillåts fortsätta utvecklas. Området domineras av ädellövträd, främst ek. Det finns gott om gamla, ofta senvuxna träd och död ved. Den nordliga ädellövskogen hyser många rödlistade arter, bland annat flera lavar och hackspettsarter. Naturtypen består av en ekdominerad ädellövskog med ett stort inslag av andra ädellövträd, bevarandetilståndet för naturtypen anses därför som gynnsamt.

Kartor

Kartor som visar områdets läge, yttergränser, naturtypernas utbredning, skötselområden samt äldre ekonomiska kartor finns sist i planen.

Dokumentation

Webbsidor/databaser:

Artportalen, <https://www.artportalen.se>, (2017-10-09).

Länsstyrelsen Östergötland, <http://www.lansstyrelsen.se/ostergotland>, (2017-10-09).

Naturvårdsverket, <http://www.naturvardsverket.se/>, (2017-10-09).

Skyddad natur, <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>, (2017-10-09).

Skogsstyrelsen, <https://skogskartan.skogsstyrelsen.se/skogskartan/>, (2017-10-09).

Ängs- och betesmarksinventeringen (TUVA), <http://www.jordbruksverket.se/>, (2017-10-09).

Riksantikvarieämbetets fornlämningsregister, <http://www.fmis.raa.se/cocoon/fornsok/search.html>, (2017-10-09).

Dokument:

Naturvårdsverkets vägledningsdokument för habitat och ArtDatabankens vägledningar för arter.

Wenche Eide (red.), Arter och naturtyper i habitatdirektivet - bevarandestatus i Sverige 2013, ArtDatabanken SLU, Uppsala, 2014.

Bevarandeplan för Hulebo Natura 2000-område, fastställd 2006-07-07.

Skötselplan för Hulebo naturreservat, fastställd 2006.

Beslut om bildande av Hulebo naturreservat, 2006-01-10.

Bilagor:

Bilaga 1. Rödlistade arter

Topografisk karta

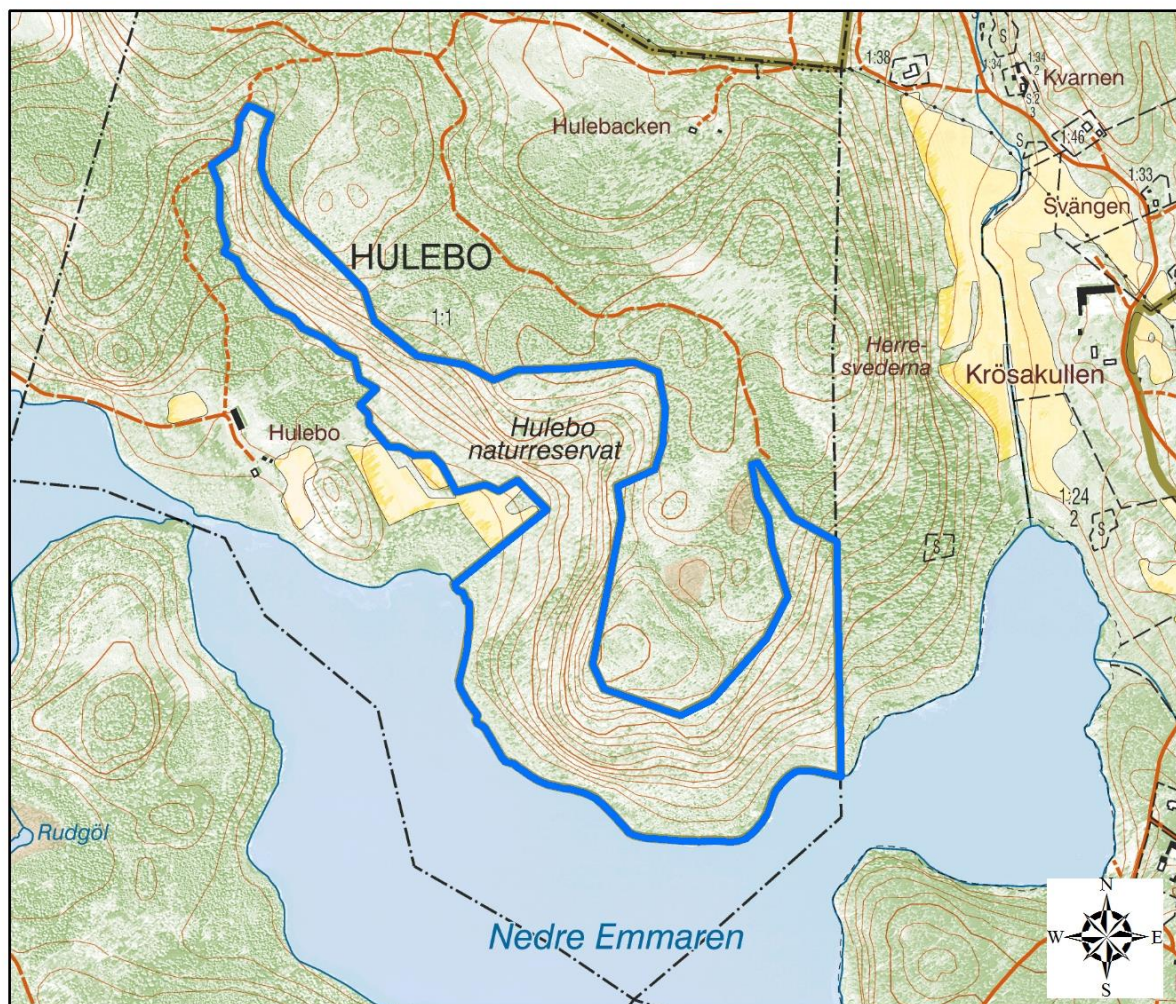

©Naturvårdsverket och ©Lantmäteriet Geodatasamverkan

0 1,5 3 6 9
Kilometer Natura 2000-området

Översiktskartan visar att Natura 2000-området Hulebo ligger cirka 1,5 mil öster om Kisa i Kinda kommun.

Ekonomisk karta

©Naturvårdsverket och ©Lantmäteriet Geodatasamverkan

0 0,125 0,25 0,5 0,75
Kilometer Natura 2000-området

Fastighetskartan visar yttergränserna för området. Natura 2000-området ingår helt i Hulebo naturreservat.

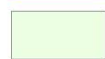
Natura 2000-områdets avgränsningar och N2000-naturtypernas utbredning

©Naturvårdsverket och ©Lantmäteriet Geodatasamverkan

0 0,125 0,25 0,5 0,75
Kilometer

Natura 2000-området

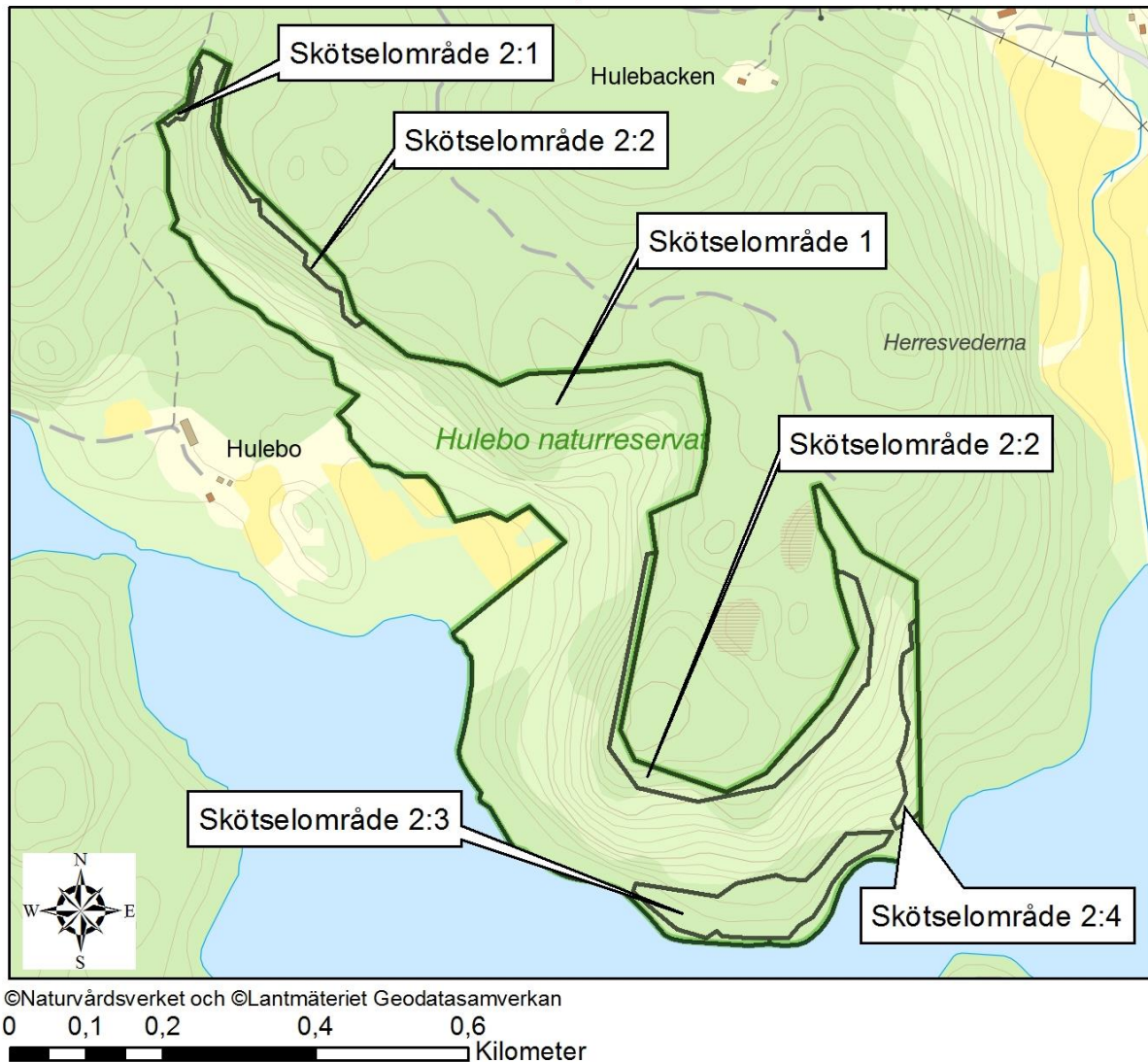
9020 *Nordlig ädellövskog 21,3 ha

Annan naturtyp

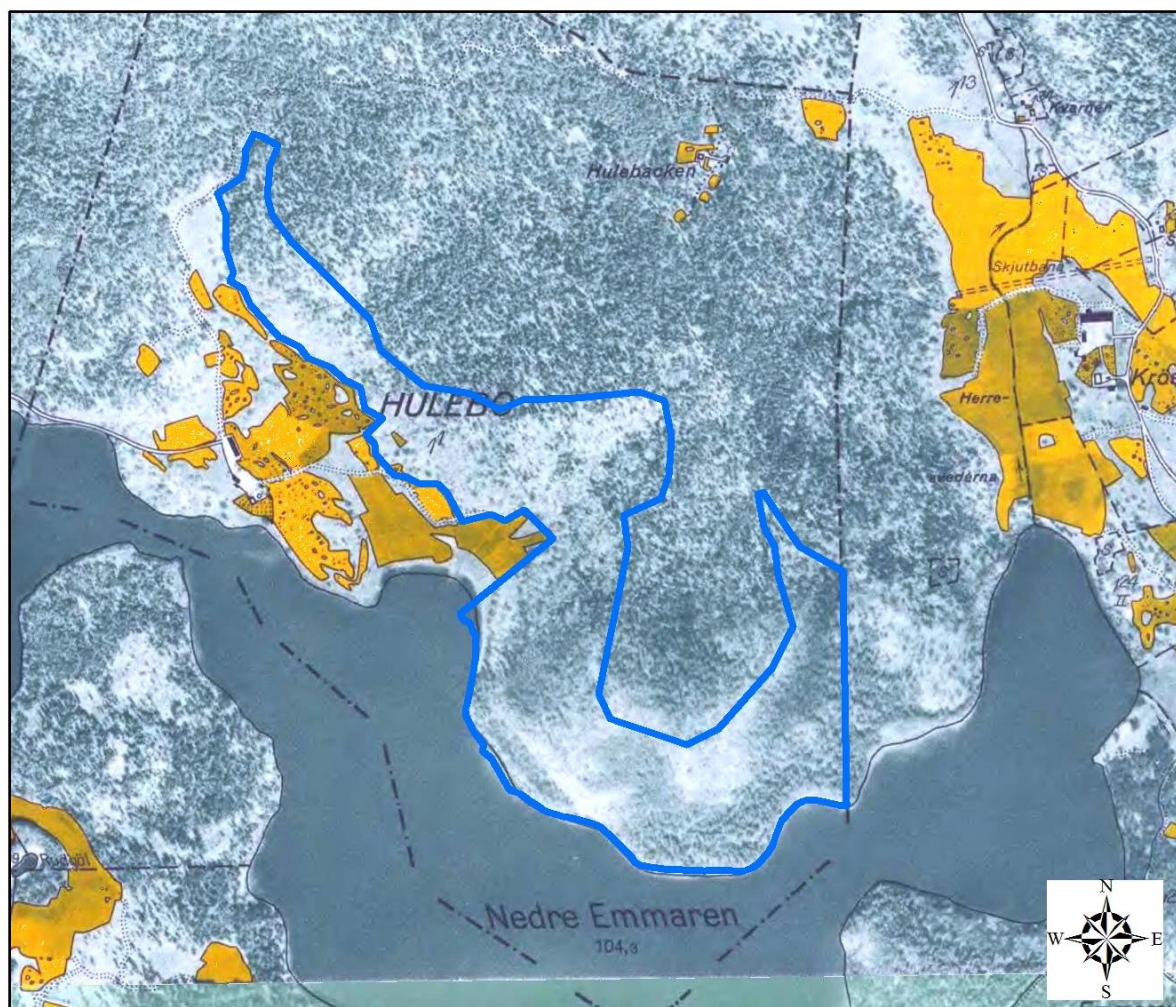
Flygfotot visar naturtypens utbredning i området.

Skötselområden i skötselplanen för naturreservatet

Skötselområden i Hulebo naturreservat.

Ekonomisk karta från 30- och 40-talet

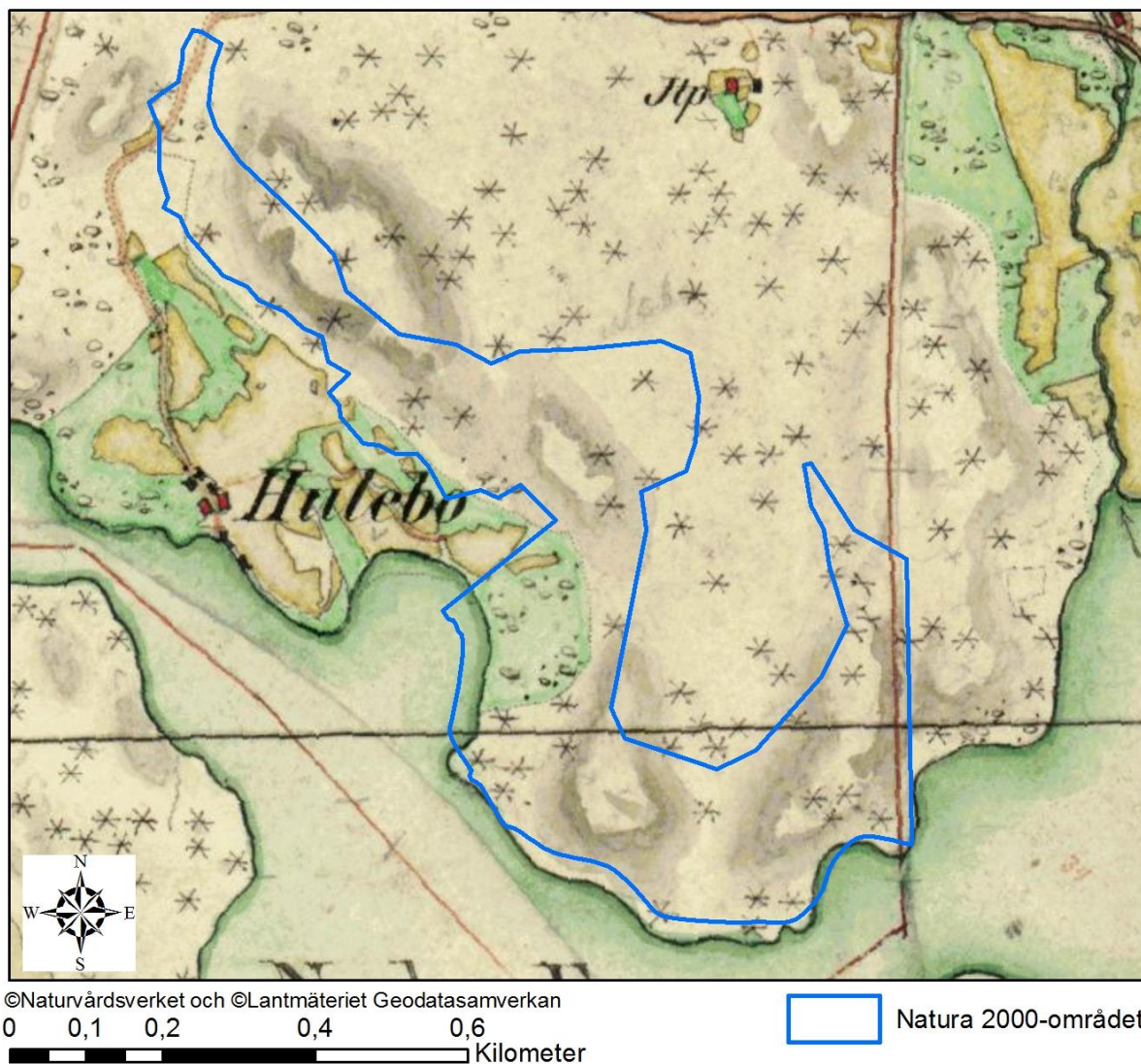
©Naturvårdsverket och ©Lantmäteriet Geodatasamverkan

0 0,125 0,25 0,5 0,75
Kilometer

 Natura 2000-området

Den ekonomiska kartan från 30- och 40-talet visar att skogen i Hulebo har lång kontinuitet.

Häradskarta

Häradskartan, från slutet av 1800-talet, visar att Hulebo tidigare främst bestått av utmark (skog/hagmark). I mellersta delen har det tidigare bedrivits slåtter (grönt). Trädslagen på slåttermarken var främst lövträd (ringar) medan övriga delar av Natura 2000-området dominerades av barrträd (stjärnor).

Bilaga 1: Rödlistade arter

Tabell 3: Sammanfattande lista med rödlistade arter som noterats i området. Rödlistekategori: NT = Nära hotad, VU = Sårbar, EN = Starkt hotad, CR = Akut hotad (Rödlistan 2015).

Svenskt namn	Latinskt namn	Organismgrupp	Rödlistekategori
Ärtvicker	<i>Vicia pisiformis</i>	Växter	EN
Bergsjohannesört	<i>Hypericum montanum</i>	Växter	NT
Korskovall	<i>Melampyrum cristatum</i>	Växter	NT
Lunglav	<i>Lobaria pulmonaria</i>	Lavar	NT
Gulvit blekspik	<i>Sclerophora pallida</i>	Lavar	VU
Skuggorangelav	<i>Caloplaca lucifuga</i>	Lavar	NT
Gul dropplav	<i>Cliostomum corrugatum</i>	Lavar	NT
Grynig filtlav	<i>Peltigera collina</i>	Lavar	NT
Ullticka	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	Svampar	NT
Spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	Fåglar	NT
Gröngöling	<i>Picus viridis</i>	Fåglar	NT
Mindre hackspett	<i>Dendrocopos minor</i>	Fåglar	NT
Nötkråka	<i>Nucifraga caryocatactes</i>	Fåglar	NT